

[Stein.]

for nogen frugtbar Forhandling; for naar man faar det forelagt i sidste Øjeblik, er det jo nu engang tilrettelagt saaledes, at der ikke er meget at stille op. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister efterhaanden maa kunne skabe sig en vis Forestilling om, hvad han skal have at disponere over, og hvorledes han vil disponere for en vis Periode. Et Forhold som det, at man med meget kort Varsel har maattet gaa med til at forhøje Skatten med 80 pCt. inden for et halvt Aar, er ikke heldigt.

Jeg tror, at der gennem en forstandig Forhandling mellem den højtærede Finansminister og Finansudvalget i god Tid vilde kunne opnaas et og andet af Værdi, og jeg skal tillade mig ved denne Lejlighed at henstille til Finansministerens Overvejelse, at der i Fremtiden kan blive Lejlighed til Forhandling og ikke blot til at give en Tilslutning, som man maaske er nødt til at give, men som man kan have sine Betænkeligheder ved at give.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse, idet jeg ganske henholder mig til den højtærede Finansministers Udtalelser.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet ogsaa til dette Lovforslag.

Til det ærede 11te tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen) skal jeg, hvad jeg vist allerede sagde som Indledning, bemærke, at naar Fristen for den Bemyndigelse, man her søger, er sat til et senere Tidspunkt end Udgangen af indeværende Finansaar, saa er det, fordi jeg forudser, at der vil være et Behov ogsaa efter indeværende Finansaars Udgang. Det er jo saadan, at Staten altid i den første Halvdel af Finansaaret har et stærkt Behov for likvide Midler, idet Skatterne gaar stærkest ind i den sidste Del af Aaret. Jeg tror ikke, at der, som hele Situationen ligger, er megen Grund til at tro, at der ikke skulde være Brug for denne Bemyndigelse i det Omfang, den er søgt. Men i selve dette, at Grænsen er sat til Udgangen af 1940, ligger jo, at det er Mening, at Bemyndigelsen skal være midlertidig, og forhaabentlig vil det ogsaa gaa saadan, at man ikke til den Tid behøver at forlænge den. Det er der i øvrigt ingen af os, som i Øjeblikket kan sige noget om.

Den Henstilling, som den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti rettede til mig, skal jeg mærke mig. Jeg gaar ud fra, at det ikke er saadan at forstaa, at

det ærede Medlem mener, at jeg skal forhandle om Skattelove i Finansudvalget, inden de bliver fremsat for den høje Rigsdag.

Jefsen Christensen: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Udtalelser. Efter hvad der er gaaet forud for Behandlingen i dette Ting, har jeg forstaaet, at det, man søger denne Bemyndigelse til Udstedelse af Skatkammerbeviser til, er foreløbig Dækning af de særlige Udgifter, der er opstaaet i Forbindelse med Udvidelsen af Militærforanstaltningerne grundet paa den opstaaede Situation under Verdenskrigen, og at man i øvrigt, som vi jo alle ved, søger disse særlige Foranstaltninger dækket gennem Udskrivning af Skatter, som skal indgaa i Løbet af indeværende Finansaar. Nu siger den højtærede Finansminister: Ja, men jeg forudsar, at der ogsaa efter 1. April vil være et betydeligt Behov for Penge til Administrationen. Men saa maa jeg forstaa det saadan, at det ikke mere er til Dækning af disse specielle Udgifter, men saa bliver det en Kassekredit, som vi i al Almindelighed udsteder til den højtærede Finansminister til den almindelige Administration, og saa er vi noget uden for det, vi fra vor Side betragter som en Selvfølge, nemlig at der skal være Dækning for de Udgifter, som den særlige Situation har sat Statsfinanserne i. Dem vil vi være med til at dække, men om vi ogsaa med samme Lethed og samme gode Vilje vil være med til at udstede en Kassekredit, der løber ud over den Tid, inden for hvilken de ekstraordinære Skatter skulde være indgaaet, er et andet Spørgsmaal. Jeg vilde derfor have ønsket, at man havde ventet med at forlænge Løbetiden af denne Lov, indtil vi vidste, om en saadan Forlængelse var nødvendig. Det er nemlig, som allerede sagt, for mig altid et Spørgsmaal af meget væsentlig Betydning, om man anvender Pengene til de Formaal, hvortil man søger dem skaffet til Veje.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ch. Petersen: Da der er fremsat Ønske om en Udvalgsbehandling, skal jeg foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.